

جنبش شورائی خود را ضد سرمایه‌داری کنیم

کارگران ضد سرمایه‌داری / اردیبهشت ۱۴۰۱

بسیاری از کارگران می‌پرسند، شورا چیست؟ جنبش شورائی چه ویژگی‌هایی دارد؟ تفاوت آن با سندیکا و احزاب در کجاست؟

کارگر، انسانی ساقط از دخالت در سرنوشت کار، تولید و زندگی خود است. سرمایه‌داری او را پیچ و مهره مطیع و بی‌اراده تولید سود می‌سازد. کارگران با هم کار می‌کنند، با هم استثمار می‌شوند، همراه هم توسط سرمایه از هستی ساقط می‌گردند. برای هر میزان تغییر وضع حاضر خود مجبور به اعتراض متحد و همدل هستند. پیوند شورائی و هم‌رزمی شورائی، از درون همین مشترکات بیرون می‌آید. متشکل شدن شورائی طبیعی‌ترین و در دسترس‌ترین شکل اعتراض توده‌های کارگر است. کارگران، شورائی متشکل شدن خود را از هیچ منبع اعتقادی، تئوری سیاسی یا باور مسلکی استخراج و اتخاذ نمی‌کنند. مبارزات شورائی بطور صاف و ساده همین است که در گوشه گوشه جهنم سرمایه‌داری ایران حضور دارد. اما آنچه در جنبش شورائی، تعیین‌کننده است جنس پیکار کارگران، ماهیت سرمایه‌ستیز مبارزات کارگران است.

مبارزه سرمایه‌ستیز یعنی اینکه کارگر بودن و فروش نیروی کار را تقدیر زندگی خود نبینیم، حال و آینده خود را به مزدبگیری نیاویزیم، خواستار تسلط کامل همه‌آحاد انسانها بر سرنوشت کار، تولید و زندگی خود باشیم. خواهان نقش‌بازی فعال و برابر همه انسانها در تعیین چه تولید شود، چه تولید نشود، چه میزان تولید گردد، چه کاری لازم است یا لازم نیست، باشیم. شالوده‌شورا و جنبش شورائی بر دوری توده کارگر از آویختن به قانون، نظم و نهادهای قدرت سرمایه، اتکاء به حضور دخالتگر و نافذ همه‌آحاد کارگران، دوری‌گزیدن از هرگونه رهبرتراشی و نیروی بالای سر استوار است. این نوع سازمانیابی، نیازمند صدور هیچ مجوز، آئین‌نامه، اساسنامه و مرامنامه و رهبر و لیدری نمی‌باشد. سندیکاسازی و حزب‌بازی زیر هر نام و با هر بیرق، ظرف این کار نیستند، هیچ سنخیت، مناسبت و موضوعیتی در این‌گذر ندارند. اتحادیه و سندیکا فقط دکانی برای خرید و فروش مبارزه طبقاتی توده‌های کارگر است و احزاب در بهترین شرایط ابزار جایگزینی شکلی از نظام بردگی مزدی با شکل دیگر می‌باشند.